

λίθος

λίθος, ο, ουσ. [<αρχ. λίθος], ο λίθος·

- *ακρογωνιαίος λίθος*, το θεμέλιο, το κύριο στήριγμα για κάτι: «ο πατέρας είναι ο ακρογωνιαίος λίθος του σπιτιού || ο ακρογωνιαίος λίθος της δημοκρατίας, είναι η ισότητα όλων των πολιτών απέναντι στους νόμους»·

- *δεν έμεινε λίθος επί λίθου*, καταστράφηκαν ολοκληρωτικά τα πάντα: «ο σεισμός ήταν τόσο ισχυρός, που δεν έμεινε λίθος επί λίθου»·

- *θεμέλιος λίθος*, **α.** η πρώτη πέτρα που τοποθετείται στα θεμέλια, ιδίως δημοσίου κτίσματος και με επίσημη τελετή: «ο πρωθυπουργός έβαλε το θεμέλιο λίθο του νέου νοσοκομείου». **β.** οτιδήποτε αποτελεί τη βάση ενός θεσμού: «οι εκλογές αποτελούν το θεμέλιο λίθο της δημοκρατίας»·

- *ο αναμάρτητος πρώτος τον λίθον βαλέτω*, βλ. λ. [αναμάρτητος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας